

KS KALNA SVĒTRUNA

#24 Mūsu Tēvs Debesīs – lūgumi

Mateja ev. 6:9-15

Ievads

Pagājušajā reizē aplūkojām Jēzus lūgšanu “Mūsu Tēvs Debesīs” kopumā, šodien ielūkosimies detaļās.

Šodienas lasījums

Izlasiet Mateja ev. 6:9-15.

Diskusijas pirmā daļa

1. Īsumā, ko Tu atceries no pagājušās nodarbības?

Laujām katram īsumā izteikt galvenos secinājumus, piemēram, ka šīs
lūgšanas galvenais nolūks nav tās citēšana; ka tā sastāv no ievada, sešiem
lūgumiem un doksolģijas (slavas); ka pirmajos trīs lūgumos runa ir par
Dievu, otrajos - par mums; ka līdz ar to lūgšanā uzsvaru liekam uz Dieva
gribu, nevis mūsu, ar to dodot godu Viņam; ka pirmajos trīs lūgumos redzam
Dievu trīs lomās – Tēvs, Ķēniņš un Kungs; ka otrajos trīs lūgumos apkopota
mūsu fiziskā, mentālā un garīgā dzīve, kā arī pagātne, tagadne un nākotne.

2. Vai Tev ir mainījies priekšstats par šo lūgšanu, un vai tas ietekmē Tavu attieksmi, lūdzot “Mūsu Tēvs Debesīs”?

Laujām katram izteikties.

3. Izlasām pantu, kas ir tieši pirms šīs “Mūsu Tēvs Debesīs” lūgšanas – Mat 6:8, pēc tam Ps 115:3. Ja Tēvs visu zina un visu dara kā Pats ir noteicis pēc Savas gribas, tad kādēļ mums ir vēl jālūdz?

Pirmkārt, jo ir pavēle lūgt – izlasām Lk 18:1 un 1 Tes 5:17.

Orkārt, jo lūgšana nes rezultātus – izlasām Apd 12:5-17.

Treškārt, jo ar to pienesam godu Dievam – izlasām Jņ 14:13.

Mūsu prātos pastāv paradokss – Dievs visu jau zina un dara pēc Savas

gribas, un tomēr mums jālūdz. Dievam ir 100% atbildība, un tomēr arī no

mums Viņš prasa 100% atbildību, lūdzot nepārtraukti un par visu. 200%

nav iespējami... mums! Bet Dievam ir. Un šeit redzam Viņa prāta pārrākumu

pār savējo – izlasām Jes 55:9. Kas man nav iespējams, Dievam ir iespējams.

Tādēļ Dieva 100% tiek izpildīti caur mūsu 100%. Mēs darām paklausībā, un

Dieva griba piepildās.

Rakstvietas analīze

Tagad aplūkosim “Mūsu Tēvs Debesīs” lūgšanu tuvāk, izdalot uzrunu, sešus lūgumus un noslēgumu atsevišķos jautājumos.

4. Jēzus sāk ar uzrunu – “Mūsu Tēvs debesīs”. Ko katrs no šiem trīs vārdiem Tev izsaka?

“Mūsu” liecina par kristiešu ticību, kura nekad nav vērsta uz sevi, uz sevis celšanu, bet vienmēr uz kopību, uz draudzes celšanu. Visas Gara dāvanas kalpo otra celšanai, nekad – sevis celšanai.

“Tēvs” apzīmē mūsu attiecības ar Dievu. Viņš mums nav tāls, nepieejams valdnieks, bet gan tēvs, kura priekšā varam nākt kā bērni ar drošības sajūtu sirdī – izlasām Rom 8:15.

Ar “Debesīs” atzīstam Dieva visvarenību, jo Viņš mūsu lūgumu atbildēšanai var smelt no neierobežota Resursa – mūžīgajām Debesīm.

5. Kad Tu lūdz Dievu, kā Tu uzrunā Viņu? Vai lūdz Tēvu, Jēzu vai Svēto Garu? Vai tam ir nozīme?

Jaunā Derībā atrodamas deviņas Jēzus lūgšanas, un astoņās no tām Viņš uzrunā Dievu kā “Tēvu”, tai skaitā, šeit Mat 6, kur māca kā pareizi lūgt.

Tikai vienu reizi Viņš uzrunā lieto vārdu “Dievs”. Izlasām visas lūgšanas un cenšamies saprast, kādēļ Viņš šo vienu reizi lieto citu uzrunu:

- Mat 6:9-13 (jau lasījām)

- Mat 11:25-36

- Mat 26:39-44

- Lk 23:34

- Lk 23:46

- Jņ 11:41-43

- Jņ 12:27-28

- Jņ 17 visa nodaļa (vai pa pantiem: 1, 5, 11, 20-21, 24-26)

- Vienīgā reize, kad Jēzus uzrunā kā Dievs: Mat 27:46

Kad Jēzus ir vienotās attiecībās ar Dievu, Viņš saka "Tēvs". Kad Viņš saka "Dievs", Viņš ir šķirts no Tēva, tātad ar pārrautām attiecībām.

Vai ir nozīme tam kā mēs Dievu uzrunājam lūgšanā? Protams, lūgt varam tā kā nāk no sirds, bet Bībele māca lūgt Tēvu Jēzus vārdā. Ja vēlamies apliecināt savas attiecības ar Dievu, tad teiksim "Tēvs". Ja Kristus ir mūsos, tad Viņš (Svētais Gars) caur mums uzrunā Dievu kā Tēvu – Gal 4:6.

6. Pēc tam Jēzus izsaka pirmo lūgumu – "Svētīts lai top Tavs vārds." Ko tas varētu nozīmēt? Kas ir Viņa vārds un kā mēs to varam svētīt?

Ar "vārds" nav domāts burtu salikums, bet gan visa persona. Izlasām

Ps 9:11 – daudzi pazīst Dievu pēc vārda, bet nepaļaujas uz viņu. Tādēļ te

runa ir par Dieva dabu, raksturu, īpašībām – tātad visu personu kopumā!

Vārds "svētīt" nāk no vārda "svēts", kas nozīmē nošķirts, citādāks. Ja svētām Viņa vārdu, tad nošķiram to no visa pārējā un liekam īpašā, augstākā vietā.

Tātad šī lūgšana pārfrāzēta skan šādi – "svētīts, izcelts īpašā vietā manā dzīvē lai top viss, kas Tu esi, Tēvs!"

7. Kā otrais lūgums seko "Lai nāk Tava valstība." Kas ir Dieva valstība? Kādā veidā vēlamies, lai tā nāk, ja lūdzam šos vārdus?

Pirmkārt, Dieva valstība nāk, kritušajiem cilvēkiem pieņemot Evanģēliju.

Kristiešiem sludinot Dieva Vārdu, kas rada ticību neticīgajos (Rom 10:17),

Dieva valstība neredzamā veidā nāk pasaulē – izlasām Lk 17:20-21. Tādēļ šī lūgšana ir arī misionāla – uz cilvēku glābšanu vērsta.

Otrkārt, kristiešiem izvēloties dot priekšroku Dieva valstībai pār savu personīgo "valstību". Uzticot savus plānus Dievam, Viņa valstība var nākt.

Treškārt, gaidot Jēzus Otro atnākšanu, kad Viņš uz zemes dibinās Savu 1000 gadu miervalstību. Tātad lūdzam – "Jēzu, nāc!" Vai to arī domājam?

8. Pēc tam Jēzus saka "Tavs prāts lai notiek kā Debesīs, tā arī virs zemes." Kā Dieva prāts jeb griba notiek Debesīs? Vai mēs varam zināt Viņa gribu?

Debesīs eņģeļi pilda Dieva gribu, jo tur valda tikai viena griba. Agrāk bija divas gribas – arī Sātana, bet tagad Sātana griba valda pasaulē. Cilvēki ņem priekšzīmi no Sātana un dzīvo pēc savas gribas, nevis Dieva. Tikai Dieva griba ir pilnīga un svēta. Visas pārējās ir samaitātas.

Vai varam zināt Dieva gribu? Jā! Dieva Vārds uzskaita, kas ir Dieva griba:

1) Lielākā Dieva griba ir cilvēku glābšana – 1 Tim 2:3-4

2) Tapt Gara pilniem – Ef 5:17-18

3) Tapt svētiem, stājoties pretī grēkam – 1 Tes 4:3-7

4) *Kļūt pakļāvīgiem – 1 Pēt 2:13-15*

5) *Būt gataviem ciest Kristus dēļ – 1 Pēt 4:19*

Tātad, ja vēlamies pildīt Dieva gribu, tad mums, pirmkārt, jā rūpējas par šīm lietām – cilvēku glābšanu, tapšanu Gara pilniem, attīrīšanos no grēkiem, pazemošanos un pakļāvību, kā arī gatavību ciest Kristus dēļ. Kamēr mums nerūpēs šīs “lielās” lietas, tikmēr velti varam cerēt, ka Dievs atklās mums Savu gribu “mazajās”.

9. Pēc pirmajiem trīs lūgumiem, kas vērsti uz Dievu, Viņš turpina ar mūsu vajadzībām – “Dod mums dienišķo maizi.” Par kādu maizi šeit ir runa? Un kāda ir nozīme tam, ka šis lūgums seko pēc pirmajiem trim?

Tāpat kā tēvs rūpējas par saviem bērniem, Debestēvs gādā par Saviem bērniem, dodot viņiem visu, kas nepieciešams. Maizi – fizisko, bet arī garīgo. Pie tam dodot diendienā (“dienišķo”), nevis ik pa laikam vai vienu reizi. Šajā pašā Mat 6.nodaļā Jēzus apstiprina šo domu – izlasām 31-32.pantu. Tomēr, šī lūguma piepildīšanai ir nosacījums, kas seko 33.pantā – izlasām. Vispirms mums jādzēnas pēc Dieva valstības, pēc visa tā, ko aplūkojam pirmajos trīs lūgumos, un tad Dievs parūpēsies arī par visu pārējo. Ja mums liekas, ka nav laika, naudas un spēka darboties Viņa lietās, jo tad paliks novārtā mūsu ikdienišķās lietas, tad Jēzus šo domu šeit noraida.

10. “Piedod mums mūsu parādus kā arī mēs piedodam saviem parādnikiem” – kā ir saistīta Dieva piedošana mums ar mūsu piedošanu citiem? Vai saņemam piedošanu tikai tad, kad esam “izpildījuši kvotu” citu piedošanai?

Jēzus šeit nemāca glābšanu caur darbiem (citu piedošanu), bet saka to pašu, ko vēlāk Mat 18 māca līdzībā par ķēniņu, kurš kalpam atlaiž neiedomājamu parādu, bet kalps vēlāk nespēj atlaist tuvākajam sīku parādu. Ar to kalps parādīja, ka nav aptvēris saņemto piedošanu. Tādēļ, ja Tu piedod citiem, Tu apliecini, ka esi saņēmis to no Tēva, jo apzinies šo vērtību. Kamēr mēs nespējam piedod citiem “sīkumus”, mums lūgt piedošanu Tēvam ir veltīgi lūgt (14.-15.pants).

11. “Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļaunā” – vai Dievs mūs ved kārdināšanā? Ko šajā pēdējā lūgumā mēs prasām no Dieva?

Nē, Dievs nekad neved kārdināšanā – izlasām Jk 1:13. Kārdināšana ir viena puse monētais, otra ir – pārbaudīšana. Vienai un tai pašai darbībai var būt šīs abas puses, Dievs pārbauda, lai padarītu mūs stiprākus, bet Sātans kārdina, lai mēs kristu grēkā. Tādēļ šeit lūdzam “ved mūs pārbaudījumos, bet neved kārdināšanā!” Ar to izlūdzamies Dieva garīgo pasargāšanu.

